

מסגרת ההלכה שבין האיש לאישה – מתירנות מול שמרנות (ב)

1. **ויקרא יח'** – "ואל אישה בנידת טומאתה לא תקרב לגלות ערותה"

2. **רמב"ם, הלכות תשובה פ"ד ה"ד.**

"ומהן חמשה דברים העושה אותן אין חזקתו לשוב מהן, לפי שהם דברים קלים בעיני רוב האדם ונמצא חוטא והוא ידמה שאין זה חטא, ואלו הן... המסתכל בעריות מעלה על דעתו שאין בכך כלום שהוא אומר וכי בעלתי או קרבתי אצלה, והוא אינו יודע שראיית העיניים עוון גדול שהיא גורמת לגופן של עריות שנאמר ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם"

3. **סנהדרין מה'** – "אין יצר הרע שולט אלא במי שענינו רואות"

4. **ר' בחיי בן אשר, ספר כד הקמח, זנות הלב והעין.**

"מאור עינים ישמח לב שמועה טובה תדשן עצם (משלי טו). יבאר הכתוב הזה מעלת החושים וידוע כי כפי מה שתגדל מעלת החוש על חברו כן יגדל חיוב האדם שיעבוד בו את הש"י, כי בידוע שהגוף היכל הנפש שוכנת בתוכו כמלך בהיכלו ומרחפת על הגוף גם כן וזה כדמיון הבורא ית' שהוא בתוך העולם וחוץ לעולם כי הוא מקום עולמו ואין עולמו מקומו. ומנפלאות יצירת האדם שפתח בהיכל הזה חמשה שערים אל העולם והפקיד על השערים ההם חמשה שוערים מעבדיו הנאמנים. השערים הם כלי החושים ואלה הן, העינים. והאזנים. והאף. והלשון. והידים. השוערים הם החושים המשתמשים בהן ואלו הן, חוש הראות. וחוש השמע. וחוש הריח. וחוש הטעם. וחוש המישוש. אשר בהם שלימות ההיכל ומעלתו והמלך שלמה שבת את עצמו בהן... והחושים הללו ג' מהם רוחניים חוש הראות וחוש השמע וחוש הריח. ושנים מהם גופניים והם חוש הטעם וחוש המישוש וחייבה החכמה להיותם כן כדי ללמד כי הכונה בבריאת האדם להיות חלק השכל רב ומתגבר על חלק הגוף. ומרוב מעלת ג' החושים רוחניים הללו תמצא שייחס אותן הכתוב אל השי"ת והוא שאמר (שמות ג) וירא ה' כי סר לראות. (דברים א) וישמע ה' את קול דבריכם. (בראשית ח) וירח ה' את ריח הניחוח. ובשני חושים הנשארים שהם גופניים לא מצינו אותם מיוחסים לשם יתברך כי לא תמצא ויטעם ה' וימשש ה'"

5. **בראשית פרק לח.**

"וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה: וישאל את אנשי מקמה לאמר אינה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה"

6. **יומא דף עד.**

"אמר רבי זירא: מאי קרא +קהלת ו+ - טוב מראה עינים מהלך נפש. אמר ריש לקיש: טוב מראה עינים באשה יותר מגופו של מעשה, שנאמר טוב מראה עינים מהלך נפש"

7. **סוכה נב** – "יצרו של האדם מתגבר עליו בכל יום, ואלמלא ה' עוזרו אינו יכול לוי"

8. **ר' צדוק הכהן מלובלין, פרי צדיק בראשית פרשת ויגש, אות יב.**

"ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו וגו'. ואיתא בבראשית רבה (צ"ה, ג') להתקין לו בית ועד שיהא מורה בו דברי תורה וכו'. דהנה כל עניני גלויות ישראל להוציא הניצוצות קדושות ששקוע בקליפה בסוד ואתה מחיה את כולם. ועסק ישראל במצרים שהיא ערות הארץ היה כדי לתקן פגם הברית שהתחלה היה על ידי יוסף כמו שאמרו (שיר השירים רבה ד', כ"ה) יוסף ירד למצרים וגדר עצמו מן הערוה ונגדרו כל הזכרים בזכותו... ומקליפת התאוה יושאר לעתיד גם כן איזה השארה וכמו שמובא במדרש הנעלם (זהר ח"א קל"ז א)... וכך יושאר ממנו החשק לחמידו דאורייתא שלתכלית זה נברא. וכמו שמובא (שם קל"ח א) דאלמלא יצר הרע חדוותא דשמעתא לא ליהוי. דעיקר היצר נברא שיהיה חשק לדברי תורה דפירוש יצר הוא חשק כמו ליצר מחשבות לבב עמך וגו'. וזה הקדושה שהוציאו ממצרים"